

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M.Ž.**
zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00 Ostrava,

Stodolní 7

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2022 č. j. MSK 114209/2022,
o přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo k jeho odvolání přezkoumáno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 7. 2022 č. j. SMO/462668/22/DSČ/Van o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu). Uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno ve výroku o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

správních trestech tak, že žalobci byl jednak snížen správní trest pokuty z částky 7 000 Kč na 6 000 Kč podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl podle ust. § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, uložen na dobu 6 měsíců počínaje dnem právní moci rozhodnutí. Ve zbytku bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, neboť správní orgán v předmětném řízení neprovedl dostatečné a úplné dokazování ohledně skutečností tvrzených žalobcem a zejména pak skutečností, které vyšly najevo v rámci projednání předmětné věci. Na základě takto neúplného dokazování dospěl správní orgán k nesprávným skutkovým a právním závěrům, neboť provedené listinné důkazy a doplněné dokazování nehodnotil ve vztahu k jeho skutkovým tvrzením, k nimž vůbec nepřihlédl. Odvolací správní orgán sice přisvědčil jeho odvolací námitce, že správní orgán 1. stupně nedostatečně hodnotil jednotlivé důkazy, kdy na ně pouze odkazuje, avšak v napadeném rozhodnutí k tomuto pouze konstatuje, že tento nedostatek prvoinstančního rozhodnutí napravil tak, že takové hodnocení provedl sám, když za situace, v níž obě rozhodnutí tvoří nedílný celek, takový postup považuje za dostačující. Žalobce vyslovil přesvědčení, že odvolací správní orgán postupoval v rozporu s právními předpisy, neboť odvolací správní orgán má toliko posoudit soulad postupu správního orgánu 1. stupně se zákonem, nikoliv jeho nedostatky napravovat dodatečným samostatným posouzením. Za této situace měl odvolací správní orgán napadeným rozhodnutím prvoinstanční rozhodnutí zrušit a vrátit věc k novému projednání správnímu orgánu 1. stupně v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, přesto odvolací orgán postupoval dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) a přistoupil ke změně rozhodnutí, aniž pro takový postup byly splněny zákonné podmínky.
3. Žalobce dále považoval vedle procesních vad napadeného rozhodnutí specifikovaných výše, rozhodnutí za nesprávné i z hlediska samotného posouzení viny. Žalobce dále namítal, že žalovaný i prvoinstanční správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejdříve rozsáhle popisuje procesní a skutkovou stránku věci, následně podané výpovědi obviněného a řidiče vozidla Škoda Fabia tj. R. Š. (dále jen „R.Š.“), avšak neuvádí, na základě jakých konkrétních skutečností dospěl k napadenému rozhodnutí, resp. neuvádí, které skutečnosti či výpovědi mají být podkladem pro vydání takového rozhodnutí a proč nepřisvědčil skutkovému tvrzení žalobce, respektive, proč toto vůbec nevyhodnotil. Tím správní orgán především porušil příslušné ustanovení správního řádu, tj. konkrétně ust. § 3 zák. č. 500/2004 Sb. Ve smyslu tohoto ustanovení má správní orgán postupovat tak, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů a požadavků uvedených v ust. § 2 téhož zákona. Tuto obligatorní povinnost správní orgán nerespektoval a ve svém rozhodnutí neuvedl, která konkrétní zjištění a tvrzení vyplývající z provedených důkazů a tvrzených skutečností byly podkladem rozhodnutí. Odvolací správní orgán sice popisuje, jaké důkazy byly ve věci prováděny, avšak ve skutečnosti vycházel pouze z té části výpovědi R.Š. a z těch závěrů znaleckého posudku, které svědčily v jeho neprospěch, a zcela účelně nevycházel ze skutečností, které jednoznačně „vyvracejí nevinu žalobce“ a které uvedl v rámci svého vyjádření, zvláště za situace, kdy záznam o dopravní nehodě a původní vyhodnocení dopravní nehody přítomnými policisty na místě nehody hovoří ve prospěch jeho nevinu. Žalobce poukázal zejména na tu skutečnost, že před samotnou dopravní nehodou jel po hlavní silnici za dodržení zákonem stanoveného rychlostního limitu. Řidič

vozidla Škoda Fabia přijížděl po vedlejší silnici a měl přitom v úmyslu odbočovat vlevo. Muselo mu být tudíž jasné, že bude dávat přednost vozidlům jedoucím v protisměru, což bylo dle pravidel silničního provozu jeho zákonnou povinností. I přes tuto skutečnost řidič Škody Fabie učinil odbočovací manévr, kterým jej ohrozil a kterým způsobil dopravní nehodu tak, že vyjel na ulici Nádražní z vedlejší silnice, aniž by dostatečně dbal přednosti, která svědčila žalobci dle příslušného dopravního značení. Ve snaze zabránit hrozící nehodě a případně vzniku škody a újmy na zdraví byl žalobce nucen přejet podélné dopravní značení – podélnou čáru souvislou. Správní orgán tuto právně významnou skutečnost vůbec při hodnocení důkazů nevzal v úvahu. Je tedy zřejmé, že byl nucen přejet na tramvajové koleje přes vodorovné dopravní značení V 1a – „Podélná čára souvislá“, jelikož to v dané dopravní situaci bylo nutné k objetí vozidla Škoda Fabia.

4. Žalobce žalovanému vytkl, že dostatečně nevypořádal odvolací námítky žalobce. I přesto, že doplnil dokazování, jakkoliv se žalobce proti tomuto postupu ohrazuje, nijak tyto důkazy dále v jejich souhrnu ani jednotlivě nehodnotil ve vztahu k posouzení viny žalobce. Tuto konstatuje pouze na základě převzetí závěrů prvoinstančního správního orgánu, aniž by uvedl, na kterých konkrétních skutečnostech vinu žalobce vystavěl.
5. Žalobce uvedl, že odvolací správní orgán v napadeném rozhodnutí toliko vychází ze závěru, že měl dostatek času k vyhodnocení dané dopravní situace, kdy měl přizpůsobit svou jízdu dané situaci, pokud před sebou spatřil vozidlo s aktivním ukazatelem změny směru jízdy vlevo, když měl dle jeho závěrů buď provést předjíždějící manévr zprava, nebo vozidlo zastavit a vyčkat do doby, kdy bude moci v jízdě přímým směrem pokračovat. Prezentovaný závěr považuje za nepřiléhavý, nemající oporu ani v provedeném znaleckém zkoumání a provedeném dokazování. Z videozáznamu je zcela zřejmé, že nebylo možné uhýbací manévr provést směrem vpravo od vozidla Škoda Fabia, neboť by došlo k možnému vzniku škody na jiných zde zaparkovaných vozidlech. Skutečnost, zda bylo vůbec možné v dané situaci případně úplně zastavit a vyčkat průjezdu vozidla Škoda Fabia, jak to předpokládá správní orgán nebyla znaleckým hodnocením nijak dotčena. Obě situace tak nelze považovat za správné a přiléhavé, neboť nelze osvědčit možnost jejich realizace bez vzniku jakýchkoliv jiných škod, či spáchání jiného přestupku proti pravidlům silničního provozu. Tento fakt však odvolací správní orgán nijak nevzal v úvahu, neuvádí ani způsob, kterým bylo možné takového manévru případně v dané dopravní situaci docílit, proto se jedná o ryze subjektivní hodnocení odvolacího správního orgánu, aniž by mělo oporu v provedeném dokazování a které by skýtalo skutečné možné racionální řešení nastalé dopravní situace. Rovněž tvrzení, že měl dostatek času ke zhodnocení dopravní situace, není na místě v případě, kdy reakční schopnost běžného řidiče na nastalou dopravní situaci neklesá pod 5 sekund. Je tedy v daném případě nereálné, aby vykonal manévr vedoucí k plnému zastavení vozidla, když na hlavní cestě nemohl rozumně úkon odbočení vozidla, které sotva na hlavní cestu odbočilo a najelo, rozumně předpokládat. Přesto, že na nedostatky a nepřesnosti znaleckého posudku poukázal, odvolací správní orgán v rámci rozsáhlého doplnění dokazování tyto znalecké závěry nedoplnil, ani neuvedl proč tak neučinil. Žalobce namítal, že při provádění důkazů nevzal odvolací orgán v úvahu Záznam o nehodě, který byl pořízený bezprostředně po dopravní nehodě, současně nijak nevycházel z důkazů, které předložil, a to zejména videozáznam zachycující předmětnou dopravní nehodu, ze které je patrné jednání žalobce, tedy jak se choval při dopravní nehodě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak odvolací správní orgán rozhodující ve věci tento videozáznam vyhodnotil. Znalecký posudek je jako jediný důkazní prostředek, na kterém odvolací správní orgán své

rozhodnutí postavil, nedostatečným k prokázání skutkového stavu. Nelze jej považovat za stěžejní důkaz v předmětné věci, neboť znalec předmětnou dopravní nehodu komplexně nevyhodnocoval. Proto tento důkaz považuje za nepoužitelný a neodpovídající zákonným parametrům znaleckého posudku. Žalobce rovněž zdůraznil, že podélné značení nebylo v místě nehody viditelné a seznatelné, není patrné ani na videozáznamu, který byl k důkazu proveden. Je tedy evidentní, že nemohl plně vyhodnotit dopravní situaci ve smyslu možného páčání přestupku, který je mu kladen za vinu.

6. Dle žalobce z uvedeného jednoznačně vyplývá, že nejednal v rozporu s předpisy upravující pravidla silničního provozu. Pokud došlo k porušení předpisů upravující pravidla silničního provozu, stalo se tak nedopatřením ve snaze odvrátit vznik škody a případné újmy na zdraví řidiče R.Š., nikoliv vědomým porušením zákona žalobcem. Ze shora uvedeného je dle žalobce patrné, že žalovaný správní orgán při vydání napadeného rozhodnutí vycházel pouze z kusých skutkových zjištění opatřených provedeným dokazováním, aniž by je zhodnotil v jejich souhrnu, aniž by vypořádal jeho námitky, a aniž by uvedl konkrétní úvahy, které ho vedly k závěru o vině. Správní orgán v napadeném rozhodnutí pouze popisuje obsah provedených důkazů, jejich hodnocení však v rozhodnutí zcela absentuje. Žalovaný správní orgán v napadeném rozhodnutí přistoupil ke změně prvoinstančního rozhodnutí s poukazem na nesprávné vyhodnocení přitěžujících okolností uložený správní trest změnil na 6000 Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců, avšak nijak již nevyhodnotil okolnosti, které na stanovení tohoto trestu měly vliv. Opětovně tak učinil své rozhodnutí nepřezkoumatelným.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám žalovaný zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť žalobce nenamítá nic jiného, než co již namítal v průběhu správního řízení, přičemž správní orgány se s těmito námitkami řádně vypořádaly. Žalobní námitky jsou nadto poměrně všeobecné a paušálně zpochybňují prokázaný skutkový stav, aniž by byly opřeny o konkrétní skutečnosti. Žalovaný zdůraznil, že skutkový stav je nepochybně zjištěn ze dvou zásadních důkazů, kterými jsou v dané věci videozáznam a znalecký posudek, který se mj. zabývá podrobným rozбором tohoto videozáznamu. Žalobce znalecký posudek sice setrvale zpochybňuje, avšak dosud nespecifikoval, z jakých konkrétních důvodů jej považuje za chybný, resp. v jakých konkrétních aspektech postupoval znalec nesprávně. Řízení před prvostupňovým a odvolacím správním orgánem tvoří jeden celek a případné nedostatky prvostupňového rozhodnutí byl žalovaný oprávněn v odvolacím řízení napravit, což také učinil, přičemž se nejedná o situaci, kdy by prvostupňové rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné; žalovaný pouze doplnil a rozšířil úvahy správního orgánu prvního stupně. Správní orgány vycházely z objektivních důkazů, jako je protokol o dopravní nehodě, videozáznam a znalecký posudek. Výpovědi účastníků dopravní nehody tak nemají na posouzení věci zásadní vliv, neboť celý průběh skutkového děje je zachycen přímo na videozáznamu, tudíž si o něm správní orgán může učinit vlastní úsudek; výpověď svědka, resp. vyjádření žalobce jsou v tomto směru pouze zprostředkované a pro posouzení věci druhotné. Pokud žalobce namítá, že nebyly vzaty v úvahu skutečnosti, které vyvracejí jeho nevinu (zejména jeho vlastní vyjádření, protokol o dopravní nehodě a původní posouzení věci policisty), pak žalovaný opakuje, že obhajoba žalobce byla provedenými důkazy vyvrácena, přičemž příkazový blok, kterým byl uznán vinným z přestupku druhý účastník dopravní nehody, byl v přezkumném řízení zrušen jako nezákonný s tím, že nebyl zjištěn

stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tvrzení, že druhý účastník nehody nedal žalobci přednost v jízdě při vyjíždění z vedlejší pozemní komunikace (z ul. Valchařské na ul. Nádražní), zcela odporuje obsahu videozáznamu, z něhož je prostým pohledem zřejmé, že toto vozidlo vyjíždělo na ul. Nádražní v době, kdy se vozidlo žalobce nacházelo ještě daleko před křižovatkou. Ze znaleckého posudku pak plyne, že žalobce mohl zastavit za vozidlem druhého účastníka nehody v době 5,4 s před střetem – z čehož současně vyplývá, že tento nemohl porušit povinnost dát žalobci přednost v jízdě ve smyslu § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce nemusel náhle změnit směr ani rychlost jízdy. Není pravda, že žalovaný doplnil dokazování – žádné nové důkazy nebyly v odvolacím řízení provedeny. Dle žalovaného žalobce dále poněkud nepochopitelně namítá, že „skutečnost, zda bylo vůbec možné v dané situaci případně úplně zastavit a vyčkat průjezdu vozidla Škoda Fabia, jak to předpokládá správní orgán, nebyla znaleckým hodnocením nijak dotčena“, avšak opak je pravdou. Znalec výslovně uvádí, jak je již zmíněno výše, že žalobce mohl dopravní nehodě zabránit tím, že by zastavil v době 5,4 s před střetem a vyčkal, až vozidlo druhého účastníka nehody dokončí manévr odbočení vlevo. Není zřejmé, z jakého zdroje žalobce čerpá údaj o reakční době, která podle něj neklesá pod 5 sekund. Tento údaj je zjevně mylný, znalec uvádí reakční dobu včetně prodlevy brzd 1 sekundu, což odpovídá údajům uváděným v odborné literatuře (pro přímý pohled se uvádí průměrná hodnota 0,84 s – srov. např. Doc. Ing. A. Bradáč, CSc. a kolektiv: Příručka znalce-analytika silničních nehod, Ostrava, 1985). Vodorovné dopravní značení (podélná čára souvislá) oddělující pravý jízdní pruh od tramvajového pásu, je sice poněkud opotřebované, nicméně stále dostatečně viditelné, jak vyplývá i z videozáznamu. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za plně přezkoumatelné, řádně odůvodněné a skutkový stav za zjištěný bez důvodných pochybností.

8. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
9. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 7. 2022 č. j. SMO/462668/22/DSČ/Van byl žalobce uznán vinným tím, že dne 23. 4. 2021 kolem 14:57 hodin, v Ostravě – Moravské Ostravě, po ulici Nádražní, ve směru jízdy od ulice Křižíkova řídil osobní vozidlo tovární značky BMW, registrační značky X, v křižovatce ulic Nádražní, Na Spoje a Valchařská - 1. přešel na tramvajové koleje přes vodorovné dopravní značení V 1a – „Podélná čára souvislá“, ačkoliv to nebylo nutné k objíždění, odbočování nebo vyjíždění na pozemní komunikaci. Tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, v návaznosti na přílohu č. 8 vyhl. č. 294/201 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a z nedbalosti se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. 2. při předjíždění vozidla Škoda Fabia, registrační značky X řidiče R.Š. vybočil ze směru své jízdy a přitom nedal znamení o změně směru jízdy. Tímto porušil ust. § 17 odst. 2 zákona o silničním provozu a z nedbalosti se dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. 3. předjížděl před ním jedoucí vozidlo Škoda Fabia, registrační značky X, jehož řidič R. Š. dával znamení o změně směru jízdy vlevo, odbočoval vlevo, čímž do tohoto odbočujícího vozidla narazil a způsobil dopravní nehodu. Tímto porušil ust. § 17

odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu a z nedbalosti se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedených přestupků byl žalobci uložen správní trest pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců počínaje dnem právní moci rozhodnutí. Správní orgán uložil žalobci dále povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

11. K odvolání žalobce žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 10. 2022 č. j. MSK 114209/2022 uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil ve výrokové části o uložení správního trestu tak, že pokutu snížil na částku 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel změnil na dobu 6 měsíců počínaje dnem právní moci rozhodnutí. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
12. Při zjišťování skutkového stavu věci správní orgány vycházely z oznámení přestupků, záznamu o přijatém oznámení, úředního záznamu prap. H., protokolu o nehodě v silničním provozu s ohledáním, plánu, fotodokumentace, popisu fotodokumentace, kamerového záznamu na CD nosiči, záznamu o dopravní nehodě, výpisu z evidenční karty řidičů, z výpovědi žalobce jakožto obviněného, z výpovědi svědka R. Š. a ze znaleckého posudku znalce z oboru silniční dopravy Ing. S. T., Ph. D. č. 30-4/2022. Dle názoru soudu správní orgán provedené důkazy hodnotil v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu. S jeho skutkovými zjištěními se soud zcela ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stěžejními důkazy v posuzované věci byly videozáznam a znalecký posudek, který obsahuje detailní vyhodnocení tohoto záznamu z kamery umístěné v tramvaji dopravního podniku jedoucí po ulici Nádražní, která po rozjetí ze zastávky se přiblížila k předmětné křižovatce a v čase 14:57:13 zaznamenala samotný střet vozidel. Z videozáznamu plyne, že vozidlo Škoda řízené R. Š. přijíždí po ulici Valchařské a najíždí na ulici Nádražní. Poté zastaví a v činnosti má ukazatel směru jízdy vlevo. Vozidlo zastavilo u levého okraje jízdního pruhu a hodlalo odbočit vlevo na ulici Na Spoje. V činnosti mělo po celou dobu ukazatel směru jízdy vlevo. Vozidlo zastavilo a stálo z důvodu dávání přednosti v jízdě vozidlům projíždějícím v protisměrné části komunikaci, které mu znemožňovaly dokončení provedení zamýšleného úkonu odbočení. V tu dobu do záběru vyjíždí vozidlo BMW řízené žalobcem, jede po ulici Nádražní ze směru od ulice Křižíkova. Na vozidlo zn. Škoda stojící v oblasti křižovatky u levého okraje jízdního pruhu, dávající znamení o změně směru jízdy vlevo, reaguje žalobce – řidič motorového vozidla BMW tak, že za přechodem pro chodce vjede na tramvajový pás a provádí odbočení, přičemž prakticky ve stejném okamžiku v čase 0:41 sekund dochází i k rozjetí vozidla Škoda, jehož řidič R. Š. hodlal dokončit úkon odbočení vlevo. Obě vozidla jedou chvíli souběžně vedle sebe a následně v čase 0:43 sekund dochází ke střetu levé přední části vozidla Škoda Fabia a pravé přední části vozidla BMW, které je v důsledku střetu odhozeno vlevo směrem k ulici Na Spoje. Znalec v předmětném znaleckém posudku č. 30-4/2022 analyzoval nehodový děj, který je detailně popsán v kapitole 4.5 a příloze 2 znaleckého posudku. Z provedené analýzy nehodového děje je zřejmé, že technickou příčinou předmětné dopravní nehody vozidel BMW a Škoda byla technika jízdy řidiče vozidla BMW - žalobce, který se rozhodl předjet vozidlo Škoda Fabia, jehož řidič s vozidlem stál před křižovatkou a dával po celou dobu znamení o úmyslu o odbočení vlevo, jak je patrné na doloženém kamerovém záznamu. Řidič vozidla Škoda mohl rozpoznat předjíždějící manévr vozidla BMW až bezprostředně před střetem. Řidič vozidla BMW – žalobce dle kamerového záznamu nepoužil znamení o změně směru jízdy.

13. Ze znaleckého posudku se dále podává, že řidič vozidla Škoda zastavil před tramvajovým pásem v čase cca 5,4 sekund před střetem a v tomto okamžiku již zřejmě mohl pozorovat vozidlo BMW. Vozidlo BMW se po tramvajovém pásu začalo jednoznačně pohybovat až v čase cca 1,7 sekundy před střetem (bez použití ukazatele změny směru jízdy, kterým by mohl dát vědět o svém úmyslu vozidlo Škoda předjet). V tomto čase však již řidič vozidla Škoda prováděl odbočovací manévry, při kterém lze předpokládat, že svou pozornost zaměřil spíše do protisměrného jízdního pruhu a místa, kam zamýšlel odbočit. Na dotaz, zda vytvořil řidič vozidla Škoda Fabia náhlou a neočekávanou překážku vozidlu BMW a zda mohl za ním řidič vozidla řidič BMW zastavit, znalec odpověděl, že v případě vozidla Škoda z principu nelze uvažovat o náhlé překážce, jelikož jeho řidič dával vědět o svém úmyslu odbočit vlevo pomocí levého ukazatele změny směru jízdy několik sekund před střetem (jak je mimo jiné patrné z kamerového záznamu) a mezi vozidly nebyl omezen vzájemný výhled. Na dotaz, zda mohl řidič vozidla BMW rozpoznat, že vozidlo Škoda Fabia provádí úkon odbočování, pokud ano, tak ve které fázi, znalec odpověděl, že z kamerového záznamu je patrné, že na vozidle Škoda byl zapnut levý ukazatel směru několik sekund před střetem, přičemž vozidlo Škoda se nacházelo v prostoru ulice Nádražní, zastavené před tramvajovým pásem. Tuto situaci měl řidič vozidla BMW možnost pozorovat minimálně od okamžiku cca 5,4 sekund před střetem bez omezení výhradu na vozidlo Škoda. Z provedené analýzy nehodového děje znalcem vyplynulo, že řidič vozidla BMW zřejmě mohl dopravní nehodě s vozidlem Škoda zabránit, pokud by se vozidlo Škoda (jehož řidič dával vědět o svém úmyslu odbočit vlevo pomocí levého ukazatele změny směru jízdy), rozhodl objet zprava, nebo pokud by za vozidlem Škoda, které stálo před tramvajovým pásem již v době cca 5,4 sekund před střetem, zastavil. Jedinou možností řidiče vozidla Škoda pana R. Š. zabránit střetu s vozidlem BMW bylo, že by si všiml vozidla BMW bezprostředně po rozjezdu a přerušil své rozjíždění. Vozidlo BMW se však začalo na tramvajovém pásu nacházet až v okamžiku cca 2,4 sekundy před střetem, tedy v přibližně stejném okamžiku, kdy již mohlo dojít k rozjíždění vozidla Škoda a lze předpokládat, že touto dobou řidič vozidla Škoda zaměřil pozornost na protijedoucí vozidlo a ulici, do které zamýšlel odbočit.
14. Soud souhlasí se závěrem správních orgánů, že z provedeného dokazování tedy plyne, že žalobce měl dostatek času k vyhodnocení dané situace. Ve chvíli, kdy před sebou spatřil vozidlo s aktivním ukazatelem změny směru jízdy vlevo, měl přizpůsobit svou jízdu dané situaci a měl výrazně snížit svou rychlost jízdy, byť nejel rychlostí nad stanovený limit a buď provést předjížděcí manévry zprava, nebo vozidlo zastavit a vyčkat do doby, kdy bude moci v jízdě přímým směrem pokračovat. Žalobce však nedal znamení o změně směru jízdy vlevo (v rozporu s § 17 odst. 2 zákona o silničním provozu), z důvodu předjíždění v rozporu s ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu přejel vodorovné dopravní značení V 1a „Podélná čára souvislá“, která oddělovala pravý jízdní pruh od tramvajového pásu, na kterém se pohybovala tramvaj, jejíž kamera zaznamenala uvedený průběh nehodového děje a v rozporu s § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu následně započal předjíždět před ním jedoucí vozidlo, které dávalo znamení o změně směru jízdy vlevo. Krajský soud uzavírá, že skutkový stav byl na základě provedených důkazů a podkladů zjištěn řádně již správním orgánem I. stupně a žalovaný toto dokazování již nedoplňoval. Provedenými důkazy byla jednoznačně vyvrácena skutková verze žalobce o tom, že druhý účastník dopravní nehody – řidič motorového vozidla Škoda Fabia mu nedal přednost v jízdě při vyjíždění z vedlejší pozemní komunikace – z ulice Valchařské na ulici Nádražní. Soud souhlasí s žalovaným, že uvedené tvrzení zcela odporuje obsahu výše citovaného

videozáznamu. Dokazování, jež proběhlo v předmětném správním řízení splňuje veškeré zákonné i judikатурní požadavky na ně kladené. Zjištění ohledně skutkového stavu jsou podložena relevantními důkazy. Souhlasit nelze ani s námitkou žalobce, že vodorovné dopravní značení – podélná čára souvislá – V 1a, oddělující pravý jízdní pruh od tramvajového pásu, není seznatelná. Dle názoru soudu opak je pravdou a plyne to i z předmětného videozáznamu. Byť je dopravní značení již opotřebované, je stále dostatečně viditelné.

15. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že skutkový stav, na základě něhož správní orgány rozhodly o tom, že žalobce předmětné přestupky dle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu spáchal, byl v přestupkovém řízení zákonným způsobem jednoznačně a bez rozumných pochybností prokázán.
16. Pokud jde o žalobní námitku, že uložený správní trest není dostatečně odůvodněný, soud nesouhlasí. Snížení správního trestu pokuty a zákazu činnosti žalovaný přesvědčivě odůvodnil na str. 7 – 8 napadeného rozhodnutí. Na tyto závěry soud v podrobnostech odkazuje, neboť se s nimi zcela ztotožňuje.
17. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24.08.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně